

7. gr.

Sýslunefnd úrskurðar reikninga fjelagsins.

93

29. okt.

8. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum, alt að 200 krónum.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt samkvæmt lögum nr. 38, 28. nóvember 1919, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. desember 1926, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 29. október 1926.

Magnús Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGJÖRÐ

94

6. nóv.

um

skipun slökkviliðs og brunamála í Ísafjarðarkaupstað.

I. *Um skipun brunamálanefndar og verksvið hennar.*

1. gr.

Brunamálanefnd er skipuð 5 mönnum: Oddvita bæjarstjórnar, sem er formaður nefndarinnar, slökkviliðsstjóra og þremur bæjarfulltrúum, er bæjarstjórn kýs. Kosningar í nefndina fara fram á sama hátt og kosningar í aðrar nefndir bæjarstjórnarinnar að afloknum venjulegum bæjarfulltrúakosningum.

Brunamálanefnd hefir á hendi, undir umsjón bæjarstjórnarinnar, stjórn brunamála kaupstaðarins, að svo miklu leyti, sem það ekki ber beinlínis undir slökkviliðsstjóra eða lögreglustjóra. Hún skal hafa eftirlit með því, að ákvæðum brunamálalaganna og reglugjörðar þessarar sje í einu sem öllu framfylgt, og fullnægt skyldum þeim, sem henni eru þar á herðar lagðar.

II. *Hver slökkvitól kaupstaðurinn skuli eiga og viðhald þeirra.*

2. gr.

Ísafjarðarkaupstað er skylt, auk slökkvitólahúss, að eiga í notfæru ástandi að minsta kosti þessi slökkvitól: Vjeldælu, slöngur, björgunarstiga,

94 slönguvagn, brunasíma og minst 150 strigaskjólur og önnur smærri áhöld, svo 6. nív. sem björgunardúk og brunastjaka.

Áhöldum þessum skal á kostnað bæjarsjóðs haldið vel við. Slönguvagn og slökkvidæla skal smurð svo oft, sem þess er þörf, og dæurnar reyndar einu sinni í mánuði.

Ef brunamálanefnd þykir ástæða til að auka slökkvitólin, skal hún leggja það til við bæjarstjórn, að svo verði gert.

3. gr.

Mótordæla og slönguvagn, sem og önnur slökkvitól, skulu geymd í slökkvitólahúsinu.

Lykill að slökkvitólahúsinu skal vera í vörslum slökkviliðsstjóra, varaslökkviliðsstjóra og svo margra úr slökkviliðinu, sem þurfa þykir. Slökkvitólahúsinu skal haldið vel við á kostnað bæjarsjóðs.

4. gr.

Slökkviliðsstjóri hefir undir umsjá brunamálanefndar eftirlit með slökkvitólunum, ber ábyrgð á því, að þau sjeu fyrir hendi, og að þeim sje vel við haldið. Við árslok hver sendir slökkviliðsstjóri brunamálanefnd skrá yfir slökkvitól þau, sem til eru, og skal þess jafnframt getið, hver slökkvitól hafi verið keypt á árinu, og hver hafi gengið úr sjer.

III. *Hver slökkvitól húseigandi skuli útvega og láta fylgja húsi sínu.*

5. gr.

Hverju húsi skal fylgja einn krókstjaki hæfilega sterkur og minst fimm metra langur. Ennfremur stigi, er sje svo langur, að hann nái upp í glugga á efsta íbúðarherbergi hússins, og tvær skjólur. Þessir hlutir skulu geymdir á tilteknum stað, er sje aðgengilegur fyrir slökkviliðið.

Bæjarstjórnin getur látið setja í sjerhverju húsi kaupstaðarins slökkvitæki í sambandi við vatnspípur hússins. Húseigandi er skyldur til að viðhalda slíkum slökkvitækjum og endurnýja þau, og má ekki nota þau til neins annars en þess, að verja eldsvoða eða slökkva eld.

IV. *Skylda borgaranna til að gegna slökkviliðsstörfum og skipun slökkviliðs.*

6. gr.

Slökkviliðsstjórnin og í forföllum hans varaslökkviliðsstjórnin er yfirmaður og stjórnandi alls slökkviliðsins. Auglýsa skal árlega í blaði, sem gefið er út í kaupstaðnum, hver sje slökkviliðsstjóri, hvar hann býr, og hverjir sjeu honum næstir yfirmenn í slökkviliðinu. Slökkviliðsstjóri og varaslökkviliðs-

stjóri mega aldrei vera á brottu úr bænum báðir í senn, nema alveg sjerstaklega standi á, enda hafi þeir leyfi lögreglustjóra til fjarverunnar. 94
6. nív.

7. gr.

Allir karlmenn í bænum, sem til þess verða álitnir hæfir, eru skyldir til þjónustu í slökkviliðinu, frá því þeir eru 20 ára uns þeir eru 60 ára, nema sjúkleiki hamli. Frá þessu ákvæði eru þó sóknarprestar, læknar, lyfsali og símastjóri undirskildir.

8. gr.

Í slökkviliði bæjarins skulu að minsta kosti vera þessir menn: Slökkviliðsstjóri, varaslökkviliðsstjóri, 28 liðsmenn og 2 brunakallarar.

9. gr.

Bæjarstjórnin skipar slökkviliðsstjóra og varaslökkviliðsstjóra eftir tillögum brunamálanefndar. En brunamálanefnd ræður hina aðra starfsmenn slökkviliðsins eftir tillögum slökkviliðsstjóra. Slökkviliðsstjórinn getur sagt upp liðsmönnum slökkviliðsins án nokkurs fyrirvara, ef hann finnur ástæðu til, og ráðið aðra í þeirra stað til bráðabirgða, en allir liðsmenn í slökkviliðinu eru skyldir að tilkynna slökkviliðsstjóra með viku fyrirvara, ef þeir af gildum ástæðum ekki geta gengt starfi sínu í slökkviliðinu.

Flokkstjórar skulu skyldir að tilkynna slökkviliðsstjóra, ef þeir fara burt úr bænum daglangt og liggur sekt við, ef út af er brugðið.

10. gr.

Slökkviliðsstjóri og varaslökkviliðsstjóri hafa föst laun fyrir starfa sinn, eftir nánari ákvæðum bæjarstjórnar; aðrir liðsmenn slökkviliðsins fá greiðslu fyrir hverja klukkustund, er þeir vinna í þjónustu þess, eftir taxa, er bæjarstjórn setur í janúar ár hvert.

Þeir, sem skemma föt sín í þágu brunaliðsins, eiga rjett á því að fá skemdirnar endurgoldnar af bæjarsjóði.

11. gr.

Bæjarstjórnin ákveður eftir tillögum brunamálanefndar, hver einkenni slökkviliðið skal bera, þegar það er að starfi sínu.

12. gr.

Slökkviliðsstjórinn stjórnar æfingum slökkviliðsins og ber ábyrgð á því, að ávalt sjeu nógu margir í slökkviliðinu, og að það sje vel æft. Þegar eldsvoða ber að höndum, ákveður hann, hvernig slökkviliðinu skuli fyrir komið og alt hvað gera skuli til að slökkva eldinn og varna útbreiðslu hans. Þó má ekki láta rífa niður hús til varnar útbreiðslu eldsins, nema samþykki lög-

94. 6. nóv. reglustjóra — eða þess, er fer með umboð hans við eldsvoðann — komi til. Ef slökkviliðsstjóri er forfallaður, gengur varaslökkviliðsstjórinn í hans stað, og sje hann heldur ekki viðstaddur, þá hefir yfirstjórnina á hendi sá af liðsmönnum, er slökkviliðsstjóri hefir fyrirfram ákveðið til þess.

13. gr.

Sjerhver slökkviliðsmaður er að viðlagðri sekt skyldur til að mæta til æfinga og til að slökkva eld, þegar hann er til þess kallaður, hvar sem er innan lögsagnarumdæmis kaupstaðarins, og hlýða þá í einu sem öllu því, sem yfirmaður hans skipar honum. Enginn má heldur án leyfis yfirmanna yfirgefa eldsvoða áður en slökt er, eða slökkviliðsæfingu áður en henni er lokið.

14. gr.

Lögreglustjóri er yfirmaður lögreglusveitar þeirrar, er viðhalda skal góðri reglu við eldsvoða og slökkviliðsæfingar. Auk hans eru í lögreglusveitinni lögregluþjónar bæjarins, dagverðir og næturverðir, og enn fremur menn er lögreglustjóri kveður til þess úr flokki þeirra, sem skyldir eru til að vera í slökkviliðinu. Lögreglustjóri ákveður skipulag lögreglusveitarinnar og starfs svið hvers einstaks í henni. Skytt er lögreglusveitinni að viðhalda góðri reglu við eldsvoða, sjá slökkviliðsmönnum fyrir greiðum gangi að eldinum og annast um að engir óviðkomandi menn gangi of nærri húsi því, sem brennur, eða flytji þaðan neitt burt.

V. Um vatnstöku, vatnsburð o. fl.

15. gr.

Heimilt er að taka vatn til að slökkva eld, sem og til æfinga, úr brunahönnum bæjarins. Það er á ábyrgð umsjónarmanns vatnsveitunnar og slökkviliðsstjóra, að allir brunahanar sjeu óskemdir og ávalt í notfæru ástandi hvenær sem vatn þarf að taka úr þeim. Sje þess vandlega gætt að moka snjó frá þeim þegar þá fennir í kaf og á tímabilinu frá 1. október til 1. júní skal einu sinni á mánuði sannprófa að þeir sjeu óskemdir. Enginn má taka vatn úr brunahönnum nje hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi fengið til þess leyfi slökkviliðsstjórans og umsjónarmannsins.

16. gr.

Skytt er sjerhverjum húseiganda að leyfa að vatn sje tekið úr vatnshönnum í húsi hans til að slökkva með eld og má enginn, sem í húsinu er, leggja tálmanir í veg fyrir, að slökkviliðið hafi greiðan aðgang að vatnshönnum í húsinu. Meðan verið er að slökkva eldsvoða eru bæjarbúar skyldir til að takmarka vatnsnotkun sína svo, að þeir noti vatn aðeins til nauðsynlegustu heimilisþarfa.

17. gr.

94

6. nóv.

Ef hús brennur þar sem vatnsveita liggur ekki að, eða ef að vatn úr brunahönnunum nægir ekki, er sjerhverjum skylt að lána þau tæki, er hann hefir til að flytja vatn, og leyfa að vatn sje tekið úr vatnsbólum þeim, sem á lóð hans eru, eða hann hefir umráð yfir. Ef tæki, sem lánað hefir verið, skemmist eða týnist, skal fult endurgjald koma fyrir úr bæjarsjóði.

18. gr.

Það er skylda hvers og eins, sem er viðstaddur eldsvoða, hvort sem hann er í slökkviliðinu eða ekki, að láta í tje alla þá aðstoð, sem hann getur, ef slökkviliðsstjórinn krefst þess og hlýða í öllu fyrirskipunum slökkviliðsstjóra.

VI. *Um skoðun eldfæra og reykháfa.*

19. gr.

Brunamálanefnd skal eftir fyrirmælum bæjarstjórnar, einu sinni á ári hverju, láta skoða eldfæri og reykháfa í öllum húsum bæjarins, og líta eftir að þau sjeu útbúin lögum samkvæmt og að reykháfar hafi verið tilhlýðilega hreinsaðir, svo og að aðgæta hvort púðurbirgðir og önnur eldfim efni sjeu geymd sem vera ber samkvæmt lögum um brunamál nr. 85, 28. nóv. 1907. Komi það í ljós við skoðunina að einhverju sje ábótavant í þessu, skal það tafarlaust bætt, ef hægt er. Ella má veita húseiganda stuttan frest til að fá það lagfært, og skal þá að honum liðnum ný skoðun fram fara. Komi það í ljós við hina síðari skoðun að enn sje ekki búíð að bæta úr því, sem að var fundið, skal tafarlaust kæra hlutaðeiganda fyrir lögreglustjóra, er kemur fram ábyrgð á hendur hinum brotlega og lætur á hans kostnað færa í lag það, er lagfæra þarf.

VII. *Um brunaboðun.*

20. gr.

Það er skylda hvers eins er verður eldsvoða var, að tilkynna það slökkviliðinu þegar í stað. Næturvörður skal á göngum sínum um bæinn hafa sjerstakt eftirlit með því, hvort eldur er að kvikna í húsum og tilkynna það þegar í stað og fá aðra til að tilkynna það slökkviliðsstjóra og öðrum úr slökkviliðinu, lögreglustjóra og símastjóra. Að öðru leyti skal, þar til er önnur skipun verður gjörð, slökkviliðið kallað til með því að hefja brunakall um bæinn með brunalúðri.

VIII. *Ýmsar almennar varúðarræglur til að fyrirbyggja eldsvoða.*

21. gr.

Á götum, stakkstæðum, torgum eða annarsstaðar á almannafæri, eða

94 milli húsa, eða í görðum má ekki setja lausar eldstór eða bráðabirgðarhlóðir
 6. nóv. til eldunar, nema leyfi sje veitt til þess af slökkviliðsstjóranum og ákveður hann þá hvernig eldstæðið skuli útbúið og hverra varúðarreglna skuli gætt. Þegar slík eldun er leyfð, skulu menn ávalt vera við eldinn, og má eldunin ekki fara fram, ef þar nálægt er geymt mikið af eldfimum efnum.

Hið sama er og um lýsisbræðslu, tjörugjörð og bikgjörð. Milli húsa eða úti við má ekki bera eldsglæður nema í lokuðum málmkössum.

22. gr.

Eldivið, steinkol, mó og annað eldsneyti má ekki leggja fyrir utan hús nema með samþykki brunamálanefndar og veitir brunamálanefnd því að eins samþykki til þess, að af því geti ekki stafað veruleg eldhætta. Mikið af viði og borðum má því aðeins hafa fyrir utan hús, að slökkviliðsstjóri leyfi. Ákveður hann um leið hve stór hver trjástakkur megi vera, hve langt bil skuli vera á milli þeirra, og minstu fjarlægð frá næsta húsi, sem þó aldrei má vera minna en 6 metrar.

Það skal yfirleitt ekki leyft að hafa viðarstakk hærri en 6 metra, ekki stærri að flatarmáli en 40 fermetra, enda standi þá einnig stakkarnir ekki nær hver öðrum en svo, að 2 metra bil sje milli þeirra, og ekki nær næsta húsi en 6 metra frá því.

Birgðir af steinolíu, bensíni, terpentínu eða öðrum eldfimum vökvum skulu ætíð geymdar í húsum inni, eða í mannheldum girðingum og hvergi nema þar, sem bæjarstjórn samþykkir. Um undanþágu frá þessu fer samkvæmt lögum um brunamál.

Hafi einhver sett birgðir af slíkum eldfimum vökvum á bersvæði eða annarsstaðar í óleyfi bæjarstjórnar, má lögreglustjóri láta flytja þær burtu á kostnað eiganda.

23. gr.

Það sem geymdar eru birgðir af steinolíu, terpentínu, bensíni eða áþekktum eldfimum vökvum, skal hjer hjergreindum varúðarreglum fylgt:

- a. Sjeu birgðirnar meiri en 800 lítrar, má hvorki bera um geymslustaðinn eld eða ljós, þótt birgt sje í lokuðu ljóskeri, ekki kveikja á eldspýtu nje reykja þar tóbak. Heldur ekki mega vera þar eldstór, reykháfar eða hitaleiðslur, sem eldshætta getur stafað af.
- b. Sjeu birgðirnar ekki meiri en 800 lítrar, og þær geymdar utanhúss í görðum eða húsum, sem engin íbúð er í, má því aðeins bera þar um ljós, að það sje í lokuðu ljóskeri, en eld má þar ekki kveikja nje bera. Ekki má þar heldur tappa ljósvökva úr tunnuni eða stærra íláti við ljós, nema ljósið sje geymt í lokuðu ljóskeri og það látið hanga a. m. k. í 2 metra fjarlægð.

- c. Birgðir alt að 200 lítrum má geyma í sölu- eða smíðahúsum, en þá skulu þær geymdar á afviknum stað í málmíláti eða lokuðum flöskum.
- d. Í húsum eða herbergjum, þar sem farið er um með eld eða ljós, má ekki tappa úr íláti neitt ljósmeti, sem er svo eldfimt, að í því kvikni við 40 stiga hita hundraðamælis (C.).
- e. Þar sem ljósvökvi er geymdur, hvort heldur úti eða inni, í sölustöðum eða smíðahúsi, skal gæta allrar varúðar. Fari ljósvökvi niður á gólf í húsi, skal hann þerraður upp þegar í stað svo vel sem hægt er. — Í húsinu má ekki geyma eldfima hluti nálægt ljósvökvanum, nema yfir þeim sje höfð ábreiða, sem ekki er eldfim.
- Þar sem geymdir eru meira en 200 lítrar af ofangreindum ljósvök-um, má enginn vinna fara fram nema undir eftirliti fullorðins manns, er þar sje ávalt staddur. Ella skal geymslustaðnum lokað, svo óviðkomandi komist þar ekki inn.
- f. Í hverjum geymslustað skal prentað eintak af reglum þessum hanga á á vegg, þar sem það er auðvelt til aflestrar.

24. gr.

Í smíðahúsum handiðnamanna, sem fást við trjesmíði, skal gæta þessara varúðarreglna:

- a. Eld má ekki fara með nema í eldstæðinu eða ofninum og ekki má reykja þar tóbak.
- b. Þegar límpotturinn er tekinn af eldstæðinu, skal setja hann á málmplötu, er nái að minsta kosti 8 cm. út á alla vegu. Kantur málmplötunnar skal beygður upp á við.
- c. Kertaljós má því aðeins nota, að það sje haft í ljósstjaka úr málm og nauðsynlegrar varúðar gætt við meðferð þess. Sje borðlampi notaður, skal hann standa á þungum fæti, svo að ekki sje hætt við, að hann velti um koll.
- d. Ekki má fleygja eldspýtu á gólfið, þegar kveikt hefir verið á henni, heldur skal fleygja henni í ofninn eða leggja hana á málmplötu eða annan stað, þar sem vissa er fyrir, að hún geti ekki kveikt frá sjer.
- e. Trjespæni, hey eða aðrir slíkir eldfimir hlutir mega ekki liggja dreyfðir um smíðahúsgólfið dag frá degi. Á hverjum degi að endaðri vinnu skal þeim sópað saman og þeir bornir úr smíðahúsinu eða þeim komið fyrir á sjerstökum stað í smíðahúsinu, sem ætlaður er fyrir þá. Miklar birgðir af trjespónum skal geyma í lokuðum klefum, þar sem engin sjerstök eldhætta getur stafað af.
- f. Miklar birgðir af trjesmíðaeefni mega ekki liggja í göngum nje stigum og heldur ekki utan við smíðahúsið, nema sjerstakt leyfi slökkviliðsstjóra komi til. Handiðnamenn, sem fást við trjesmíði og járnsmíði, mega ekki

94

6. nív.

- geyma meira viðarsmíðaefti í járnsmíðju sinni en þarf til þess, að vinnan verði int af hendi viðstöðu- og tafarlaust.
- g. Þegar vinnunni er lokið að kveldi og áður en smíðir fara úr smíðahúsinu, skal slökkva allan eld og ljós og loka húsinu, svo að óviðkomandi menn komist ekki í það.
- h. Í sjerhverju smíðahúsi skal vera sjerstakur vatnskrani með viðfestri slöngu.
- i. Í sjerhverju smíðahúsi skal prentað eintak af reglum þessum fest á vegg þar sem auðvelt er að lesa það. Forstöðumaður smíðahússins skal sjá um, að reglum þessum sje hlýtt, og að hinnar mestu varúðar sje að öllu leyti gætt í meðferð á eldi eða ljósi.

IX. *Um slökkviliðið.*

25. gr.

Slökkviliði bæjarins skal skift þannig:

1. Björgunarflokkur		2 menn
2. Húsrífsflokkur		2 —
3. Vatnsslönguflokkur		8 —
4. Stigaflokkur		6 —
5. Vjeldælflokkur		8 —
6. Brunaboðar		2 —

Slökkviliðsstjóri skipar flokksstjóra fyrir hina fyrstnefndu flokka.

26. gr.

- a. Björgunarflokknum er skylt að mæta, þá er eldsvoða ber að höndum, á brunastaðnum svo fljótt sem unt er. Fyrsta verk hans skal vera að bjarga fólki, þá lifandi skepnum og síðan öllum dauðum munum, hverju nafni sem nefnast og undantekningarlaust.

Alt sem hann bjargar, skal hann fara vel með og koma því á svo óhlutan stað, sem unt er.

Enga björgun má hann framkvæma, að undanskildu fólki og skepnum, nema eftir fyrirskipun slökkviliðsstjóra eða annars, sem gengur í hans stað.

Slökkviliðsstjóri skipar einn úr flokki þessum sem flokksstjóra, sem hann getur sjerstaklega snúið sjer til með skipanir sínar, sem og til hinna annara flokksstjóra, er skipaðir kunna að verða.

- b. Húsrífsflokkur skal hafa á hendi að rífa það sem þurfa þykir, eftir skipun slökkviliðsstjóra. Skulu þeir ávalt vera með sín ákveðnu verkfæri á brunastaðnum.
- c. Vatnsslönguflokkur skal koma slöngunum svo fyrir, að þægilegt sje að drepa eldinn, eftir fyrirskipun yfirmanna.

- d. Stigaflokkur skal sjá um, að stigar sjeu til eftir þörfum, reisa þá upp, þar sem þeim er fyrirskipað, og sjá um, að þeir sjeu tryggilega útbúnir, að ekki stafi hætta af. Ennfremur skal hann aðstoða björgunarliðið eftir fyrirskipun slökkviliðsstjóra.
- e. Vjeldælu flokkur skal mæta við slökkvitólahúsið svo fljótt sem unt er þegar eldsvoða ber að höndum og hafa vjeldæluna í standi, flytja hana þangað sem slökkviliðsstjóri skipar fyrir og auðvelt er að ná til vatns, setja hana í gang og láta hana dæla, einnig skal hann aðstoða vatnsslöngu-flokkinn við samsetning slanganna.
- f. Brunaboðar skulu, þá er eldsvoða verður vart, gera slökkviliðinu aðvart með því að blása í lúðra. Sje það að næturþeli, skulu þeir blása í lúður við hús hvers liðsmanns þar til hann verður var við þá, og skal liðsmaður þegar gefa þeim merki um að hann hafi orðið þeirra var.

Ekki mega þeir tala við nokkurn mann, nema segja götu- og hús-númer þar sem eldurinn er.

Skulu þeir að afloknum útblástri skyldir til að mæta á brunastaðnum. Loks skulu þeir skyldugir að tilkynna slökkviliðsæfingar eftir fyrirskipun slökkviliðsstjóra.

27. gr.

Allir liðsmenn skulu, þegar þeir eru að verki, forðast allan óþarfa hávaða eða tal, og gera sjer sjerstaklega far um að taka öllu með gætni og stillingu og vera skjóttir og liðugir að framkvæma skipanir yfirmanna sinna.

28. gr.

Allir liðsmenn skulu, ef þeir verða varir við, að óvarlega er farið með eld, eða á annan hátt brotið á móti brunamálareglugjörð bæjarins, vanda um við þá, sem gera sig seka í því, og ef þeir hlýða ekki aðvörun þeirra gera slökkviliðsstjóra aðvart svo fljótt sem unt er.

29. gr.

Allir liðsmenn, að undanskildum björgunarflokksmönnum, eru skyldir að mæta á brunastaðinni, nema þeir sjeu þess fullvissir, að öll áhöld sjeu komin á brunastaðinn, og ber þeim öllum skylda til að sjá um, að þau komist á brunastaðinn í nothæfu standi.

Enginn má fara af brunastaðnum nema með leyfi slökkviliðsstjóra.

Engin forföll eru tekin gild önnur en veikindi eða fjarvera úr lögsagnarumdæmi kaupstaðarins.

94

6. nóv.

X. *Sektarákvæði o. fl.*

30. gr.

Með brot gegn reglugjörð þessari skal fara sem opinber lögreglumál, og greiði hinn seki alt að 50 kr. sekt fyrir afbrot sitt, er renni í bæjarsjóð Ísafjarðar.

31. gr.

Með reglugjörð þessari er úr gildi feld reglugjörð um slökkviliðið í Ísafjarðarkaupstað frá 1886, og ákvæði fundarskapa fyrir Ísafjarðarkaupstað um meðlimatölu brunamálanefndar, staðfest 5./6. 1918.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Ísafjarðar hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 17, 15. júní 1926, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. desember 1926 og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 6. nóvbr. 1926.

Magnús Guðmundsson.

Vigfús Einarsson.

95

11. nóv.

S A M Þ Y K T

um

samgirðingu fyrir norðurhluta Áshrepps og framhluta Sveinsstaðahrepps vestan Vatnsdalsár.

Hreppsnefndirnar í Áss- og Sveinsstaðahreppum hafa samkvæmt girðingarlögnum frá 22. nóv. 1913 gjört eftirfylgjandi samþykkt um samgirðingu fyrir jarðirnar Gilsstaði, Flögu, Helgavatn, Hnjúk, Breiðabólstað, Umsvali og Miðhús.

1. gr.

Girða skal á merkjum milli Gilstaða og Kornsár út hálsinn sem næst Gljúfurá að Gljúfurárgili fyrir suðvestan Umsvali og skal girðingin vera fimmþætt gaddavírsgirðing eða vírnet og að öðru leyti eins og krafist er með fullkomna girðingu.